

[Erling Christensen]

ge flere penge til miljøforanstaltninger, kloaker og rensningsanlæg.

Statsministerens udgangspunkt i åbningstalen for en 4-årig aftale med kommunerne var en skattnedsættelse på 2 pct. i den periode. Statsministeren nævnte intet om, hvorledes regeringen havde tænkt sig at lette kommunernes udgiftsbyrder for at sænke skatten. Skal det være ved at give mere i bloktilskud? Jeg tror det næppe. Er der opgaver, der skal fjernes fra kommunerne? Efter de tre Lotz-betænkninger er det vel næppe heller sandsynligt. Måske tænkte statsministeren på forslag om at gøre skattegrundlaget større, bredere, ved at foreslå fradragsmuligheder fjernet.

Statsministeren udtalte, at befolkningen og erhvervslivet må kende det grundlag, der skal disponeres ud fra i de kommende år. Således har kommunerne og særlig de snart nyvalgte kommunalbestyrelsesmedlemmer også krav på meget mere præcist at vide, hvilke vilkår regeringen og Folketinget vil byde dem i de kommende år.

Margrete Auken (SF):

Jeg har i et tidligere indlæg haft anledning til at måbe over, at der overhovedet ikke var noget som helst om miljø i regeringens redegørelse til Folketinget. Men det er jo ikke nok at måbe og forbløffes over det, for så kunne, som fru Marianne Jelved også forsøgte, regeringen jo med megen ret svare: Jamen disse principper er vi jo i det store og hele enige om. Der er ikke så forfærdelig megen grund til at gentage det, vi har sagt år efter år.

Det vil jeg selvfølgelig være enig med regeringen i, at hvis vi bare skal op at gentage, at nu skal vi integrere miljøpolitikken, at nu skal vi sørge for at inddrage både det globale og det lokale, og at nu skal vi først og fremmest sørge for at være bæredygtige – det skal vi altid sørge for – at hvis det kun er det, vi siger, har regeringen, miljøministeren og fru Marianne Jelved ret i, at så er der ingen grund til at sige det en gang til.

Men noget af det mest alarmerende ved Brundtlandkommissionen er jo de meget snævre tidsfrister, den giver os.

Vi kan ikke blive ved med at sidde her med hænderne i skødet og vente på bedre tider til at gøre noget ved miljøet.

Jeg kan godt forstå, at De Radikale indimellem kan føle sig fristet til at vente på bedre tider

– det kan vi andre også – men det er faktisk temmelig alvorligt, at vi ikke får mere konkrete ting, at vi ikke får andet end handlingsplaner, som blot er en opremsning af de principper, som vi, igen med fru Marianne Jelveds ord, alle sammen eller i hvert fald næsten alle sammen er enige om – nu kom jeg til at kigge ned på Fremskridtspartiet, og dér kan det knibe, men bortset fra Fremskridtspartiet og for tiden også CD er vi stort set enige om dem.

Hvad er der så sket på de konkrete områder, hvor denne miljøpolitik skulle integreres?

Jeg vil nævne de fire hovedområder, det drejer sig om. Det er industripolitikken, det er landbrugspolitikken, det er energipolitikken, og det er transportpolitikken.

Hvis vi nu tager landbrugspolitikken først. Der er intet sket siden vandmiljøplanen. Hvis der ikke forholdsvis hurtigt kommer noget fra regeringen – og det er der ikke noget der tyder på – vil SF gennem en forespørgsel bede miljøministeren om at få en handlingsplan for miljø og landbrug, der gerne skulle være på et noget andet niveau end den, vi har for trafikken, for det er altså et punkt, der trænger sig voldsomt på. Ministeren kan med megen ret sige: Jamen vi har haft så meget bøvl og så meget ballade, og de er næsten ikke til at råbe op. Men det kan ikke nytte noget, for vore tidsfrister er så korte.

Hvad angår industripolitikken, er der selvfølgelig sket det, at vi har fået en konference om renere teknologi, og jeg skal heller ikke bestride, at dette og hint initiativ er sat i gang, men ellers er der altså noget, der ser ud, som om det næsten er blevet værre, siden De Radikale er kommet med i regeringen.

Faktisk var det sådan, at arbejdsminister Dyremose og industriminister Wilhjelm, så vidt jeg husker, fremlagde

Formanden:

Man må kun sige »ministeren«.

Margrete Auken (SF):

. . . . Jeg må kun sige »ministeren«; jeg må altså ikke komme i tanke om, hvad de hedder, men det er bare for at nævne lige præcis de ministre – der er jo af og til visse rokeringer. Det var derfor, at jeg måtte have navn på, men undskyld, hr. formand . . . fremlagde nogle planer, hvor man i hvert fald forsøgsvis integrerede miljø og arbejdsmiljø, og jeg går ud fra, at hele